

FINANČNÍ ÚŘAD pro Liberecký kraj
1. máje 97, 460 02 Liberec

Zveřejnění poskytnutých informací v souladu s ust. § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.,
o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

č. 2/2022

Žádost:

- 1) postup jak a kde zažádat o splátkový kalendář
- 2) kolik má FÚ Česká Lípa tabulkových a skutečných zaměstnanců
- 3) jak a kde se dá podat žaloba na postup úředníka
- 4) jak funguje odstranění tvrdosti penále.

Odpověď:

1. Postup, jak a kde zažádat o splátkový kalendář k doměřené dani

Institut posečkání upravuje § 156 až § 157a zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění
pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“):

Posečkání

§ 156

(1) Na žádost daňového subjektu nebo z moci úřední může správce daně povolit posečkání úhrady daně, popřípadě rozložení její úhrady na splátky (dále jen „posečkání“),

- a) pokud by neprodlená úhrada znamenala pro daňový subjekt vážnou újmu,
- b) pokud by byla ohrožena výživa daňového subjektu nebo osob na jeho výživu odkázaných,
- c) pokud by neprodlená úhrada vedla k zániku podnikání daňového subjektu, přičemž výnos z ukončení podnikání by byl pravděpodobně nižší než jím vytvořená daň v příštím zdaňovacím období,
- d) není-li možné vybrat daň od daňového subjektu najednou, nebo
- e) při důvodném očekávání částečného nebo úplného zániku povinnosti uhradit daň.

(2) Správce daně rozhodne o žádosti o posečkání do 30 dnů ode dne jejího podání.

(3) V rozhodnutí, kterým bylo povoleno posečkání, se stanoví doba posečkání a posečkání může být vázáno i na další podmínky.

(4) Posečkání lze povolit nejdříve ode dne splatnosti, a to i zpětně.

(5) Posečkání nesmí být povoleno na dobu delší, než je lhůta pro placení daně.

(6) Na žádost daňového subjektu může správce daně změnit stanovenou dobu posečkání nebo změnit anebo doplnit další podmínky, na které je posečkání vázáno; při tom není vázán návrhem daňového subjektu.

§ 157

(1) Není-li dodržena některá z podmínek rozhodnutí o posečkání, pozbývá toto rozhodnutí účinnosti uplynutím dne jejího nedodržení. O tom správce daně vydá rozhodnutí.

(2) Rozhodnutí o posečkání pozbývá účinnosti rovněž uplynutím dne předcházejícího dni, ve kterém došlo ke vstupu daňového subjektu do likvidace nebo k nabytí účinnosti rozhodnutí o úpadku daňového subjektu.

§ 157a

Úhrada daně je posečkána ode dne přiznání odkladného účinku v řízení, které je v souvislosti se stanovením daně vedeno před soudem ve správním soudnictví nebo před Ústavním soudem. Toto posečkání skončí uplynutím dne, kdy rozhodnutí soudu ve věci související se stanovením daně nabylo právní moci.

Daňový subjekt může podat žádost o posečkání daně nebo o rozložení její úhrady ve splátkách. V žádosti o posečkání nebo povolení splátek musí být uvedeno: druh daně a částka daně, které se žádost týká, v případě posečkání navrhovaná náhradní lhůty splatnosti,

v případě splátek jejich výše a náhradní lhůty splatnosti, důvody podání žádosti, včetně doložení těchto důvodů. Posečkání nebo splátky musí daňový subjekt navrhnout tak, aby byla reálná jejich úhrada ve vztahu k uvedené ekonomické situaci a současně nebyla z návrhu seznatelná snaha vyhybat se splnění daňové povinnosti, pokud jde o placení. Zákon přesně nestanoví, za jakých okolností má žadatel na povolení splátek nárok, ale jednoznačně vymezuje mantinely, kterých se musí správce daně při posouzení žádosti držet. Povolit posečkání nebo splátky lze pouze za podmínek uvedených v jednotlivých písmenech ustanovení § 156 odst. 1 daňového řádu. Důvody k posečkání tedy musí být ekonomické povahy, tento prostředek by měl být využit tam, kde to sociální nebo ekonomická situace daňového dlužníka objektivně vyžaduje, anebo při důvodném očekávání částečného nebo úplného zániku povinnosti daň uhradit. Aby mohl správce daně splnění zákonných podmínek pro povolení posečkání nebo splátek kvalifikovaně posoudit, musí je žadatel nejen tvrdit, ale i doložit. Řízení o žádosti je ovládáno zásadou dispoziční, podle níž je žadatel povinen v žádosti uvést, z jakého důvodu žádost podává. Pokud však daňový subjekt svá tvrzení v žádosti nedoloží nebo nedoloží dostatečně, není správce daně povinen jej vyrozumět, jaké důkazní prostředky by měl předložit, ani jej k jejich předložení vyzvat. Obvyklými údaji, které správce daně posuzuje, jsou: zdroje příjmů (zaměstnání, aktuální hospodářský výsledek při podnikání, důchody, sociální dávky, apod.), majetek (stav bankovního účtu, v případě podnikání stav pokladny, pohledávky, účast ve společnostech, vlastnictví nemovitých věcí, aut apod.), nutné a obvyklé výdaje (nájem, leasing, mzdy zaměstnanců apod.), ekonomická a sociální situace rodiny (příjem manžela nebo manželky, vyživované děti). Přijetí žádosti o povolení posečkání nebo o povolení jejího zaplacení ve splátkách je předmětem správního poplatku, a to ve výši 400,- Kč. Správní poplatek lze uhradit vylepením kolku na žádost nebo bezhotovostní úhradou na účet 3711-77628461/0710. Žádost o posečkání či úhradu daně ve splátkách se podává místně příslušnému správci daně, kterým je pro vás Finanční úřad pro Liberecký kraj.

3. Jak a kde se dá podat žaloba na vás či postup úředníka?

Pro tyto účely slouží v § 261 daňového řádu upravený institut stížnosti:

§ 261

Stížnost

(1) Osoba zúčastněná na správě daní má právo podat správci daně stížnost proti nevhodnému chování jeho úředních osob nebo proti postupu tohoto správce daně, neposkytuje-li daňový zákon jiný prostředek ochrany.

(2) Podání stížnosti nesmí být stěžovateli na újmu; odpovědnost za trestný čin nebo správní delikt není tímto ustanovením dotčena.

(3) Správce daně prošetří skutečnosti uvedené ve stížnosti. Považuje-li to za vhodné, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě další osoby, jejichž výpověď může přispět k objasnění věci.

(4) Stížnost musí být vyřízena do 60 dnů ode dne, kdy byla podána. Stanovenou lhůtu lze překročit jen tehdy, nelze-li v jejím průběhu zajistit podklady potřebné pro vyřízení stížnosti.

(5) Byla-li stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, učiní správce daně bezodkladně nezbytná opatření k nápravě. O výsledku šetření a opatřeních přijatých k nápravě se učiní úřední záznam a správce daně o tomto výsledku bezodkladně vyrozumí stěžovatele.

(6) Má-li stěžovatel za to, že jeho stížnost nebyla řádně vyřízena, může požádat nejbližší nadřízeného správce daně, aby prošetřil způsob vyřízení stížnosti. Tento správce daně postupuje při prošetření způsobu vyřízení stížnosti podle odstavců 3 až 5.

Stížnost je prostředkem ochrany osoby zúčastněné na správě daní v případech nevhodného chování úřední osoby nebo nesprávného postupu správce daně, neposkytuje-li daňový zákon jiný prostředek ochrany. Takovým prostředkem ochrany je především odvolání proti rozhodnutí dle ustanovení § 109 – 116 daňového řádu, návrh na povolení obnovy řízení dle ustanovení § 117 – 120 daňového řádu, ochrana před nečinností dle ustanovení § 38 daňového řádu, námitky podjatosti úřední osoby dle ustanovení § 77 daňového řádu apod. Pokud jde o nevhodné chování, lze pod něj podřadit chování porušující zásady slušného chování a

vystupování. Nevhodným chováním ale není důsledné vyžadování splnění povinností daných zákonem. Na podání stížnosti není stanovena lhůta, ale je v zájmu daňového subjektu, aby byla stížnost podána bezodkladně poté, co důvody pro její podání nastaly. Lhůta pro vyřízení stížnosti je 60 dnů a počíná běžet ode dne, kdy byla stížnost podána. Pokud není stěžovatel se způsobem nebo výsledkem vyřízení stížnosti spokojen, může požádat nejbližší nadřízeného správce daně, aby způsob vyřízení prošetřil. Tímto nadřízeným správcem daně je Odvolací finanční ředitelství se sídlem v Brně.

Pokud jde o žalobu ve správním soudnictví, může ji podat ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech rozhodnutím správního orgánu či předcházejícím řízením. Žalobce před tím však musí vyčerpat všechny dostupné řádné opravné prostředky v rámci řízení před správním orgánem, v daňovém řízení je to odvolání, případně rozklad. Žaloba se podává ve lhůtě 2 měsíců od okamžiku, kdy bylo žalobci doručeno konečné rozhodnutí správního orgánu. Žaloba se podává zpravidla u krajského soudu, v jehož obvodu sídlí správní orgán, jenž vydal rozhodnutí v prvním stupni. V případě dodatečně vyměřené daně dodatečným platebním výměrem, musí být proti němu podáno odvolání a věc musí proběhnout odvolacím řízením a teprve pokud daňový subjekt nesouhlasí se závěry odvolacího orgánu, může se bránit podáním žaloby proti jeho rozhodnutí o odvolání.

4. Jak funguje odstranění tvrdosti penále?

Prominutí penále je upraveno v § 259a daňového řádu takto:

§ 259a

Prominutí penále

(1) Daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o prominutí části penále, pokud byla uhrazena daň, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla.

(2) Správce daně na základě posouzení rozsahu součinnosti daňového subjektu v rámci postupu vedoucího k doměření daně z moci úřední může prominout až 75 % penále. Při tom není vázán návrhem daňového subjektu.

(3) Žádost o prominutí penále lze podat nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit penále.

(4) Lhůta pro podání žádosti podle odstavce 3 neběží po dobu

a) řízení o povolení posečkání úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla,

b) posečkání úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla.

Prominutí penále zákon podmiňuje určitými formálními podmínkami. Těmi jsou:

* daň, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla, musí být uhrazena

* žádost o prominutí penále musí být podána nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit penále.

Z uvedeného plyne, že daň, v důsledku jejíhož doměření povinnost penále uhradit vznikla, musí být uhrazena do 3 měsíců od nabytí právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit penále. Vzhledem k tomu, že lhůtu pro podání žádosti nelze prodloužit a doměřená daň může být předmětem posečkání, zákon v případě posečkání ohledně běhu této lhůty stanoví, že se lhůta 3 měsíců staví po dobu řízení o povolení posečkání úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla (řízení je zahájeno dnem, kdy příslušnému správci daně došla žádost o posečkání a ukončeno nabytím právní moci rozhodnutí o posečkání) a dále po dobu posečkání úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla, přičemž v případě posečkání na žádost je počátek doby posečkání uveden v rozhodnutí o posečkání a doba posečkání končí úhradou posečkané daně, uplynutím doby posečkání nebo pozbytím účinnosti rozhodnutí o posečkání. Nejsou-li splněny podmínky uvedené výše, správce daně nemůže o žádosti rozhodnout meritorně a musí řízení o žádosti o prominutí penále zastavit. Pokud jsou uvedené

podmínky splněny, správce daně může přistoupit k meritorním posouzení žádosti. Kritériem pro posouzení žádosti o prominutí penále je rozsah součinnosti daňového subjektu v rámci postupu vedoucího k doměření daně. Řízení o žádosti o prominutí penále je ovládáno zásadou dispoziční, podle níž je žadatel v žádosti povinen uvést, z jakého důvodu žádost podává. Míra do jaké jsou uvedeny a doloženy důvody, pro které je žádost podávána, pak do značné míry určuje, jakým způsobem bude vyřízena (zda ji správce daně posoudí jako důvodnou). Pokud daňový subjekt svá tvrzení ohledně důvodů pro prominutí nedoloží nebo nedoloží dostatečně, správce daně není povinen jej k doložení žádosti vyzývat.

Při rozhodování o žádosti však správce daně nevychází pouze z tvrzení uvedených v žádosti, nýbrž i z podkladů, které má nashromážděny ve spise daňového subjektu. Správce daně tedy v řízení o prominutí penále zjišťuje, zda existují a jsou prokázány zákonné podmínky, pro které může penále prominout. Než však správce dásně posoudí rozsah součinnosti, musí při rozhodování o žádosti o prominutí penále zohlednit tzv. „institut spolehlivosti“. Tento institut vychází z předpokladu, že prominutí má být odepřeno osobám, které závažným způsobem neplní své daňové nebo účetní povinnosti, to znamená, že se při správě daní projevily jako nespolehlivé. Za účelem zabezpečení jednotného a objektivizovaného rozhodování o žádostech o prominutí příslušenství daně vydalo Generální finanční ředitelství pokyn GFŘ-D-47. V tomto pokynu je deklaratorním výčtem kritérií vyjádřeno, které situace lze považovat za zjevnou nesoučinnost. Jsou to například nesoučinnost daňového subjektu po výzvě k odstranění pochybností nebo po výzvě k dokazování, stanovení daně podle pomůcek, neumožnění provedení místní šetření, zatajení důkazních prostředků, předložení pozměněných nebo padělaných dokladů. Správní úvaha správce daně ale nemůže při posuzování žádostí setrvávat pouze na bodech uvedeného pokynu, ale musí zohlednit veškeré související skutečnosti, které jsou v dané věci relevantní. Posouzení by mělo být maximálně objektivní. Jestliže plynou z okolností daného případu i jiné skutečnosti, než ty, které jsou uvedeny v pokynu, správce daně k nim musí přihlídnout. Dalším hlediskem, kterým se musí správce daně při posuzování žádosti o prominutí zabývat, je zohlednění četnosti porušování povinností při správě daní daňovým subjektem. Správce daně posuzuje naplnění této okolnosti ke dni vydání rozhodnutí o žádosti o prominutí. I v této oblasti nastavuje správní praxi pokyn GFŘ-D-47. Správce daně může prominout až 75 % penále.